

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۲/۲۴

رینگل اریوبزی

د خدای د مخلوق په خدمت کی د فخر افغان ژوندون

او د خدایی خد متگارو بی تاوه پا خون

دو همه برخه

د عدم تشدد بشری مخپانگه:

پاچا خان په پښتونکی د ناخوالیو او د برتا نوی بڼکیلاک په خلاف را پا خید چی په لومړی سر کی تشدد ورته دانقلاب نړدی او د کامیا بی لار بڼکا ریده او لیکي چی «د تجربی نه وروسته راته معلومه شوه چی دجنگ په وخت کی اسونه نه تیاریری نو خکه می ارا ده وکره چی خپل کلی ته وا پس کیرم او دعدم تشدد داصولو په بنا په کارکوم» [عبدالغفار خان... ۱۶۸-۱۶۹م] دلته دپا چا خان په هدف کی بدلون نه لیدل کیری خو هدف ته درسیدو لاری د تشدد نه په عدم تشدد بدلیری. داکتر خیرکیار دا په عدم تشدد بنا شوی پا خون «بی تاوه پا خون» بللی دی. ده تر همدی سریزی لاندی یوه درنه څیرنیزه رساله لیکلی ده او په هغی کی بی د «بی تاوه پا خون» موخی، دولونه او دوخت او ځای دشراطو سره برابر میتودونه په زره پوری تشریح کړی دی. که څوک دپاچا خان دژوند او اثارو سره لږ څه آشنا وی اود داکتر خیرکیار لیکنه بی لوستلی وی نو حتماً په دی پوهیری چی بی تاوه پا خون یا عدم تشدد «تش خبری کول» یا «هیڅ نه کول» نه دی بلکی بی له «تشدد» نور هر څه کول دی، دوینو په ځای دخولو تویول دی. تشدد خو په حقیقت کی یوازی توپک یا سو تک ته لاس اچول دی، وژل، دوینو تویول، دجوړو ودانیو وړاندول دی او دنورو اقتصادی، فرهنگی او ټولنیزو چارو

دپرمختگ زمینه محدودول او یا بیخی له منځه وړل دی. پاچا خان لیکي چی «عدم تشدد یو طاقت دی، څرنگه چی تشدد یو طاقت دی. دعدم تشدد دغسی فوج دی لکه څنگه چی دتشدد دی، خو دعدم تشدد وسیله تبلیغ دی اود تشدد وسیله توپک دی، عدم تشدد په خلکو کی محبت پیدا کوی، همت پیدا کوی او جرات پیدا کوی، او تشدد په خلکو کی نفرت پیدا کوی، ویره پیدا کوی او بزدلی پیدا کوی. [عبدالغفار خان... ۳۶۱م]

عدم تشدد په حقیقت کی دپیچلوسیاسی، ټولنیزو، روحی اوروزنیزو لاندوسره لاس او گریوان کیدل او په دی لار کی دبی شمیره ستونځو او کړاوونو ز غمل دی، ځکه چی دبی تاوه پا خون موخه د مخالف له منځه وړل، وژل، کمزوری کول اومغلوبول نه دی بلکی دشیطانی او غیرانسانی اوصافونه دانسان ازادول دی، دانسانیت سره دهغه پیوستول دی، دزور مغلوبول دی، په نیکی دبی مخه نیول دی، دظلم، غلامی، کینی او تعصب جرری ایستل دی. دا نو دغټو او ځواکمنو متو، دتویک یادسوتک ساده اوبی مانا کار نه دی بلکی ژوره او هراړخیزه پوهه، زغم، مینه، پوخ ایمان، زړه ورتیا، کلکه اراده، په ځان واکمنی او بی پایه حوصله غواړی. دا ځکه چی دبی تاوه پا خون فکری لارلید په انسان کی د«نیکی» یا «بښکني» ارثی ماده، بنسټ یا هسته وینی چی په ظالم او مجرم انسان کی هم له منځه نه ځی او په ځای پاتی کیری. دا بنسټ په لازمه پوهه، زغم، حوصله، مینه او محبت او د ځانگړو میتودونو د کارولو له مخی را بیداری، وده او پرمختگ کوی، ځواکمن او په «بدی» واکمن کیری، په نفس باندی دکنترول جرات او وس پیدا کوی او دفساد، ظلم او استبداد بنسټ وړاندی. په دی توگه مظلوم نه یوازی د ظالم نه بلکی ظالم هم دخپل ظلم او وحشت نه ازادوی او انسان ته دانسانی برابری او ورورولی وچیت مقام وربښی. بی تاوه پا خون د زورزیاتی، ویری، ستم او نفرت په ضد پا خون دی، کوم نژاد، دین، مذهب اویا کومه بله عقیده نه بلکی زور زیاتی، ظلم، استبداد او کینه په نینه کوی، بد کار د بد و کړنو، افکارو او اوصافو دغلامی نه ازادوی او دانسانیت په هکله بی د همزه شینواری د دی تعریف سره آشنا کوی چی:

په یو طرف دمین سری دحسرت اوبنکی واخله

په بل طرف ور سره تول کړه کوه قاف په تله

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

انسایت دشجاعت حیا سخانوم دی پام چی بی تول نه کری د جنگ اودمصاف په تله

په تو لنیز ژوند کی دیوه انسان انسانی ځانگړتیاوی لکه زړه ورتیا، مینه صداقت، سخاو انصاف د بل انسان سره په عملی خواخوږی کی سره یو ځای کیری او د انسانیت لور مقاو تری جوړیری. فخری افغان لیکي چی: «انسان چی انسان وی څومره همدرد وی او چی انسانیت تری لار شی څومره بی رحمه شی.» [عبدالغفار خان... ۷۰۸م] هو! همدردی او خواخوږی په انسان کی انسانیت ساتی، پالی او روزی او بی رحمی بی له انسانیته راگرځوی اود وحشت په لور بی هڅوی. یا چا خان په انسان کی دانسانیت دساتنی او پالنی تر ټولو ښه لار داسلام مبین دین گنی چی پکی دخدای دمخلوق خدمت، دهغه سره انصاف، مینه او عدالت دلوی پروردگار په دربار کی تر ټولو ښه عبادت دی. د اسلام پیغمبر حضرت محمد(ص) فرمایي چی: «له شرک وروسته تر ټولوناوره گناه داله بندگانو څورول دی او تر ایمان وروسته تر ټولو لویه ښیگنه داله مخلوق ته اسانتیا برابرول دی.» [عبدالهادی ملاخیل: خوږی خبری، دانش کتابخانه، پېښاور، ۱۰م] حضرت عمر(ض) دخدای مخلوق سره په انسانی چلند کی، په صداقت، خواخوږی، مینه او محبت کی داسلام په مبین دین باندی دعقیدی عملی معیار وینی او فرمایي چی: «دچا لمونځ او روژی ته نه بلکی دهغه ښومعاملو، انسانی خواخوږی او رښتینولی ته گوری.» [عبدالهادی ملاخیل... ۳۶م] که ښه گذاره، خواخوږی او رښتینولی نه وی نو عقیده باندی دزړه د تصدیق نښی او نښانی هم نه لیدل کیری. په دی صورت کی د عقیدی نه وسیله جوړیری او چی عقیده وسیلی ته را ټیټه شی نو په ریا بد لیری، وحشت او منافقت ته لار خلاصیری او دټولنیز ژوند انسانی بنسټ کمزوری شی او بالاخره ورائیری. له همدی امله دخدای خومتگارو بی تاوه پاڅون خپله تگلاره داسی ټاکلی ده چی: «هر خدایي خدمتگار به صابر وی او دزور او زیاتی مقا بله به په ښو خوینو کوی او په مینه او محبت به تیری کونکی له بد کار نه اړوی.» [د علومو اکا ډمی: دسولی او ازادی مشال، عدالت مطبعه ۱۳۸۸ لمریز کال ۱۳م.] [د خدایي خدمتگارو دمنشور داپروکی مور ته دپښتو ژبی دشعر او ادب په تاریخ کی دخوشال خټک دا څلوریزه را یا دوی چی :

**ښه سری د چا په بد و نظر نه کا
که څوک بد و سره کا ندی به ښه کا**

**په بار داره ونه تل کانی و رپړی
و ر ته گوره چی بار داره ونه څه کا**

هر خدایي خدمتگار په خپله خوښه منلی وه چی په خپل ټولنیز، سیاسی او شخصی ژوند کی به د «بار داری ونی» رول لوبوی او هیڅ به «د خپلی ژبی او لاس نه دخدای مخلوق ته ضرر» [د علو مواکا ډ می... ۱۳م] نه رسوی. خدایي خدمتگاری په عمل اونظر کی دهر ډول بندیز او توپیر نه لوړه وه، دهغی دنری لید په منځ کی انسان و او دا نسان له پاره داسی جهان و چی له زور، تیری، ویری، لوری او بد گمانی نه پاک او دسولی، سوکالی، وروری، برابری او مینی نه ډک وی. خان عبدالغفرخان لیکي چی: «مور له په کار دی چی دخدای مخلوق دتکلیف او ارام فکر او خیال وساتو او څه چی کوو، نو چی اول بی په ځان وگورو، که چیری ځان له بی خوښو بیا په کار دی چی بل له بی هم خوښ کړو او که چیری ځان له بی نه خوښو، نوچی بل ورور له بی هم خوښ نه کړو.» [عبدالغفار خان... ۲۱۴-۲۱۵م] د خدای د مخلوق په هکله دپاچاخان دا دریځ دپښتو دشعر او ادب مالیار رحمان بابا ددی غوښتنی سره سمون خوری چی :

**دسری په خاطر هرڅه هرڅه گرځی
نه چی وگنی همه واره روا**

**لکه خان هسی وبل وته نظر کړه
لکه ستا دی هسی خان دی د هر چا**

پورتنی څرگندونی مو دی پایلی ته رسوی چی دبی تاوه پاڅون فلسفه دبشر دفکری ودی په تاریخی ځنځیر کی هغه فلسفه ده چی پکی خیال او ارمان د عقل اوفکر سره او دا ټول بیا دعمل سره یو ځای شوی دی او ټولی سیاسی هلی ځلی بی په اخلاقی بنسټ بنا شوی دی. دا په حقیقت کی هغه فلسفه ده چی که دانسانیت په تله وتلل شی نو تر بل هر سیاسی او فلسفی مکتب نه درنه ده. د پاڅون بیتاوه کول «عدم تشدد» فخرافغان او خدایي خدمتگارو ته دا امکان په لاس ورکړ چی دپښتنی ټولنی بیلابیل اړخونه دبدلون او پرمختک په لور وخوځوی .
ددی لیکنی په دریمه برخه کی به دپاچاخان او خدایي خدمتگارو هغه هلی ځلی وگورو چی دپښتنو بچیانو دښوونی او روزنی په برخه کی بی کری دی .

نور بیا